

[J. M. Pedersen.]

løshedskasse er jo næsten blevet et opsamlingssted for de forskellige fag. Derfor har de deres store vanskeligheder.

Vi siger — ligesom det ærede medlem hr. Poul Sørensen flere gange har fremhævet på de konservatives vegne — at det skal ikke komme til at skorte på hjælp til, at de arbejdsløse kan få den understøttelse, de skal have, men jeg synes jo nok, at når problemet, således som det ærede medlem hr. Lorentzen fremhævede, allerede var fremme i 1952-53, da man manglede de omtalte 28 mill. kr., havde det været nok så rigtigt, om der på det tidspunkt var blevet gjort noget alvorligt. Dengang var det det ærede medlem hr. Poul Sørensen, som var socialminister, og det ærede medlem hr. Lorentzen, som var formand for kommissionen, og da havde det stået i de to herrers magt. Havde de dengang løst problemet med hensyn til tilskud til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, havde man jo haft de fire år, der er forløbet siden da, til at finde frem til en løsning af problemet på længere sigt.

Det ærede medlem hr. Lorentzen siger i dag, at venstre ikke møder med noget færdigt forslag til en løsning. Nej, men det synes jeg er forkert. Nu har man haft så mange år og endda et stykke tid haft den højeste myndighed, så synes jeg godt, det havde kunnet lade sig gøre at have et forslag klart, som vi kunne have taget stilling til, så havde vi haft det klaret på nuværende tidspunkt. I stedet for skal vi nu til at lave dispensationer for et større beløb end på det tidspunkt, i 1952-53.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede ordførere for socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet for tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg forstår, at selv om ordførerne for partiet venstre og det konservative folkeparti har indvendinger mod selve lovforslaget, forstår disse to partier dog alligevel de vanskeligheder, som Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse befinder sig i. Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at han mente, det ville være rimeligt, at lovfor-

slaget kom til behandling i udvalg, og jeg vil da næsten tro, at det, når vi kommer til at tale om spørgsmålet i dette udvalg, vil lykkes at få også det konservative folkeparti og partiet venstre til at stemme for det her fremsatte lovforslag. Jeg håber, at også det kommunistiske partis repræsentant vil stemme for forslaget, selv om jeg forstod, at han havde mere vidtgående ønsker, end lovforslaget giver udtryk for.

Det ærede medlem hr. Ravn fremhævede, at der utvivlsomt også er andre arbejdsløshedskasser end arbejdsmændenes, der er i vanskeligheder. Det er jeg klar over, og det er jo også et af de spørgsmål, man eventuelt vil kunne drøfte i det udvalg, som jeg forventer bliver nedsat; om der skulle være andre kasser, der eventuelt kunne hjælpes gennem denne udvalgsbehandling, ville jeg gerne være medvirkende hertil. Jeg har imidlertid ment at burde fremsætte et lovforslag, der hviler på den indstilling, jeg har fået fra et flertal inden for arbejdsløshedsforsikringskommissionen.

Det ærede medlem hr. Lorentzen kunne have tænkt sig en ordning, der gav arbejdsmændene ret til at efterbetale kontingent, så de kom op på de lovbestemte 3,5 pct. Men arbejdsmændene har netop sagt, at deres kontingent for øjeblikket er af en sådan størrelse, at de ikke mener det gør sig til sætte det yderligere i vejret. Derfor vil spørgsmålet ikke kunne løses ad den vej.

Det ærede medlem hr. Lorentzen pegede på, at visse arbejdsløshedskasser har en betydelig formue, men nævnedes selv, at arbejdsmændenes ikke var blandt dem. Jeg tror dog heller ikke, det ærede medlem vil hævde, at man på nuværende tidspunkt kunne tage formuen fra de arbejdsløshedskasser, som har en sådan, og eventuelt lade den overgå til arbejdsmændene. Så heller ikke den fremgangsmåde vil vi kunne følge.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var inde på forskellige veje, der eventuelt kunne betrædes for at hjælpe Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Alle de problemer, det ærede medlem har nævnt, går jeg ud fra vil blive drøftet videre i kommissionen, idet jeg faktisk har forstået det sådan, at det forslag, jeg har fået fra kommissionen, og som jeg har forelagt dette høje ting, i og for sig skulle give kommissionen det pusterum, som